8. Zátiší – vlastní podobizna

K obrazu Věry Novákové nazvanému ***Zátiší – vlastní podobizna (1949-50)*** Pavel Brázda napsal:

Téma tohoto zátiší skýtá několik možností výkladu, od psychoanalytického po existenciální. Podle autorky je to především obraz jejího tehdejšího duševního rozpoložení, vnitřního zmatku, úzkosti, nejistoty z rozpadu hodnot, kterým až dosud důvěřovala. Sama se tam vidí ve střepu roztříštěného zrcátka, které je obklopeno nejrůznějším haraburdím nalezeným ve sklepě, na půdě rodného domu i venku. Všechny ty podivné a znepokojivé objekty i jejich vztahy jsou rozvinutím autorčiny podobizny. Jsou to symbolicky vyjádřené všemožné, i protichůdné složky její duše. Na rozdíl od „vnitřního modelu“ převládajícího v surrealismu zde autorka vychází z přímého zobrazení předem sestaveného vnějšího modelu, viděného neobyčejně zblízka a podrobně. Věra Nováková zde dochází ze surrealistického východiska k hluboce prožitému existencialismu.